

HÍREINK

Korosztályonként több mint húsz csapat jutott be az április 5-én Hajdúdorogon megrendezett **egyházmegyei hittanversenyre**, amelyen a *Nádasdi Dávid, Perinecz Kitti, Pristyák Eszter* összeállítású 7-8. osztályos csapatunk a tisztes ötödik helyet szerezte meg. Az 5-6. osztályos korosztályban induló (valójában még fiatalabb) *Dankó Anna, Sarkadi Sándor, Tuska Bence* összeállítású csapat is dicséretesen helyállt. Gratulálunk mindnyájuknak, és köszönjük, hogy miközben maguk is tanultak s lélekben érlelődtek, egyházközségünk jó hírét is öregbítették.

Énekkarunk szolgálata a húsvéti ünnepekben is emelte Liturgiánk szépségét. Pünkösd előtt újra örömmel várjuk a tagokat s az új jelentkezőket az énekkari próbákra.

Harmincan utaztunk el Húsvét keddjén Sajópálfalára, hogy imádkozzunk a szerzetesi **örökfogadalmát tevő Vaszkun Judit**ért. Judit egyházközségünkéből indult: a szerzetesi életre való meghívásának részben a mi templomunk, a mi közösségünk is megszentelt közege volt. Hivatása ajándék számunkra. Szerzetesi fogadalmának, „angyali öltözetbe öltöztetésének” ünnepe életre szóló hit- és egyházélményt nyújtó, megrendítően szép esemény volt. Legyen hála érte a jó Istennek! – A lelki történések „levezetéseként” kellemes délutánt töltöttünk el a miskolc-tapolcai gyógy- és strandfürdőben. Utunk támogatását tisztelettel köszönjük meg a **Kertvárosi Közösségi Alapítványnak**, amely a **Nemzeti Együttműködési Alaphoz** benyújtott, NEA-NO-14-SZ-0411 számú pályázata alapján tudta segíteni kirándulással egybekötött zarándoklatunkat.

A **felnőtt katekézis** e havi összejeveteleinek időpontja: máj. 7. és máj. 28.

A hónap folyamán két alkalommal is készülünk **máriapócsi zarándoklatra**. **Május 17-én**, szombaton a **gyermekbúcsún**, **május 25-én**, vasárnap a **Betegek és Gyógyítók Országos Zarándoklatán** veszünk részt. Az autóbuzos utazás díja a gyermekbúcsúra 500.-, a betegek búcsújára 1.000.- Ft. Jelentkezés mielőbb!

Május 29-én nyilvános, lítiás ünnepünk lesz, **Urunk mennybemenetelének** napja. Az előesti alkonyati zsolozsmán kenyéradást végzünk. Az ünnep napján vasárnapi liturgikus rendet tartunk.

Várjuk a jelentkezéseket a hajdúdorogi **Görögtűz Hittanos Nagytáborba** (jún.29–júl.4.) és a balatonföldvári **Családi Táborba** (júl.14–19.). Részletes felvilágosítás a parókián.

* * *

Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3. – www.kertvarosigorogok.hu
Tel. 30/415-50-92; E-mail: obbagy@upcmail.hu – Kiadó: Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2014. MÁJUS

ANASZTÁZIA NŐVÉR ÖRÖKFOGADALMA

A Sajópálfalán húsvét keddjén tartott Szent Liturgián Anasztázia nővérünk (aki eddig Vaszkun Judit névre hallgatott) örökfogadalmas szerzetes lett. A pálfalai monostor felépüléséig jelölt-társnőivel együtt továbbra is a dámóci Krisztus Feltámadásáról elnevezett monostorban lakik. Imádkozzunk érte és további hivatásokért! Az alábbiakban Atanáz püspök ott elhangzott ünnepi gondolataiból közlünk részleteket.

„Nyugtalan a szívünk, míg meg nem nyugszik Tebenned” – mondta Szt Ágoston, aki maga is éveken, évtizedeken át kereste Mesterét. Ez a megnyugvás kezdődhet el az örök fogadalmal, amit a keleti hagyományban szerzetessé szentelésnek is neveznek. A II. Vatikáni Zsinat szerint a fogadalmat tevők „egész életüket az Isten sajátos szolgálatára adták oda, ami egy sajátos fölszenteltséget (consecratiót) hoz létre.”

II. János Pál pápa a „Megszentelt élet” c. apostoli buzdításában írt arról, hogy mai világunkban „égetően szükséges a megszentelt személyek erős prófétai tanúságtétele az Isten elsőbbségéről, amint ez a tiszta, engedelmes Krisztus követéséből fölismerhető.” A szentéletű pápa szerint a szerzetesség különösen is prófétai tanúságtételt jelent. A mai apostoli szakaszban is ezt erősítette meg a Joel próféciáját fölelevenítő apostol: „Ifjaitok és leányaitok jövendőlni fognak.” A Kelet világossága című apostoli levelében pedig a szent pápa arról írt, hogy a monostor az a prófétai hely, ahol ég és föld találkozik, „ahol a teremtett világ Isten dicsőítésévé válik”, a liturgia feltárja az utat az új ember egyensúlya felé, és tiszteletre szólít fel a teremtett világban levő eucharisztikus lehetőség előtt: a világ arra van rendelve, hogy az Úr fölvegye azt a maga Eucharisziájába, az oltár áldozatában jelen lévő Húsvétjába.”

Megköszönjük Anasztázia nővérünk szüleinek és társainak, hogy ide elvezették és felajánlották. A keresztkedés óta folytatott életút ma új állomáshoz ért.

Anasztázia nővérünk neve feltámadást jelent.

Tizenhét évszázada atyáink Krisztusnak Lukács evangéliumában rögzített szavait vonatkoztatták a szeretetességre: „Akik méltók rá, hogy eljussanak a másik világba és a halálból való feltámadásra, nem nőülnek és nem is mennek férjhez. Hiszen már nem halhatnak meg többé, mert az angyalokhoz fognak hasonlítani, és az Istennek a fiai, mert feltámadtak” (Lk 20,36). A szeretetesek nagy számban tanúsítják a húsvéti titokhoz, a kereszthez és feltámadáshoz való hűséget. Az Isten iránti hűségből sarjad a felebarát iránti odaadás is, amit a szeretetesek áldozatként élnek meg azáltal, hogy szüntelenül imádkoznak a testvérekért, szolgálják a szegényeket és részt vesznek mások nehézségeinek viselésében s az Egyház gondjainak és szorongatásainak vállalásában.

A szeretetes nővérek „első apostoli feladata önmagukra irányul és azáltal teljesítik, hogy kitárják szívüket a Szentlélek működése előtt” – ez az Egyház tanítása. „Tanúságtételük az egész Egyházat emlékezteti arra, hogy az első helyen az ingyenes istenszolgálat áll, melyet Krisztusnak a Szentlélek által szétosztott kegyelme tesz lehetővé. Hirdetik a világnak az Atyától eredő békét, a Fiú önátadását és a Szentlélek gyümölcseinek örömét.” Szerzetes nővérünk azért is kapta Anasztázia nevét, hogy a feltámadás jele legyen. A II. Vatikáni Zsinat tanítása azt mondja, hogy „a szeretetesség ... a jövődő föltámadást és a mennyek országának dicsőségét hirdeti”. Ez elsősorban a szüzesség vállalásával történik, melyet ama végső világ elővételezésének tekintünk, mely már most jelen van és az embert a maga teljességében átforgálja.

Azokban az emberekben, akik életüket Krisztusnak szentelték, élnie kell a vágyaknak, hogy találkozhassanak vele, s végleg és örökké vele maradhasanak. Innen az epedő várakozás, innen a törekvés, „hogy elmerüljenek a szeretet tüzében, mely bennük ég, és nem más, mint a Szentlélek maga”; ez a várakozás és törekvés az ajándékoktól erősödik, melyeket az Úr szívesen ad azoknak, akik az odafönt valókat keresik (vö. Kol 3,1). Az a szerzetes, aki kitart az Úr dolgaiban, nem feledi, hogy „itt nincs maradandó városunk” (Zsid 13,14), mert „a mi hazánk a mennyben van” (Fil 3,20). Az egy szükségeseit keresi: „Isten országát és annak igazságát”.

A föltámadás nevét hordozó Anasztázia nővér arra kötelezi el magát, hogy a Föltámadással állandó kapcsolatban élve valamiként az Ő eleven ikonja legyen e világban. Imádkozzunk érte, hogy megfeleljen e nagy hivatásnak az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében. Ámen.

Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a dicsőség

„Vallástalan közegben nőttem föl, így is jártam iskolába, még az egyetemi éveim elején is így volt (...). Én személy szerint elég hosszú utat tettem meg, hogy azt a mondatot ki tudjam mondani, hogy hívő, keresztény ember vagyok.”

Volt az életemnek egy pillanata, amikor úgy éreztem, hogy ami elmaradt, azt be kell pótolni, helyére kell tenni. A dolgoknak a helyükre kell kerülniük. S miután engem református hitben kereszteltek – és ez így van jól, úgy gondolom, az ember legyen az, ami –, ezért amikor az a pillanat eljött, akkor konfirmáltam.

A konfirmálás a mi meggyőződésünk szerint életre szóló fogadalomtétel, ahol az embernek világosan választ kell adni, hogy mi végre is tekinti magát kereszténynek. Úgy fogalmaztam, amikor a konfirmációm elérkezett, hogy nem tudtam mindig, de mindig éreztem, és ma már biztosan tudom, hogy eddig is velem volt az Isten – akkor is, amikor nem figyeltem rá és nem tudtam –, és azért teszem ezt a fogadalmat, hogy ez ne is változzon meg, maradjon velem, sőt ne csak velem, hanem azokkal is, akik számomra fontosak, és akiket szeretek. Így jutottam el a konfirmációig.

Azóta annak a mondatnak a jegyében próbálok élni, meg végzem a munkámat, amit úgy hívnak, hogy az Isten dicsőségére és az emberek javára élni. Amit le tudok fordítani a szakmánk nyelvére is, ami úgy hangzik, hogy nekem az országot kell építenem, kis o-val, az országot – ami a magyar nemzet e világi országa –, és nagy O-val is, az Országot, Isten Országát, és ez a magasabb rendű célja és értelme annak, amit teszek.”

Orbán Viktor

* * * *

Mese (családi, társadalmi, egyházi, egyházközségi) konfliktus-kezeléshez

Viták, apróbb viszályok, kisebb-nagyobb ellentétek minden családban előfordulnak. A népi mondás szerint „ahol két tányér van, az összecserren”. A konfliktusok kezelésével kapcsolatban érdemes megfontolnunk az alábbi szemléletes példát.

Néhány sündiszó roppant fázik egy téli éjszakán. Összebújnak hát, hogy egymást melegítve védekezzenek a hideg ellen. De mennél jobban összebújnak, annál jobban érzik egymás tüskéit, annál jobban szúrnak. Próbálnak hát távolodni. Csakhogy akkor ismét dideregnek...

Valahogy így van ez az emberrel is. Ha eltávolodik társaitól, minden kihűl körülötte, rideg lesz az élete. Ha közelít hozzájuk, némely szúrást, esetleg akaratlan tüskét el kell viselnie. De mennyivel jobb szeretteink tüskés kedvét eltűrni, mint belefagyni az egyedüllétbe. Elvégre nekünk is vannak tüskéink, amelyeket a hozzánk ragaszkodók kénytelenek eltűrni. S ha él bennünk megértés, szeretet, e túskeparbaj sosem okoz veszélyes sérüléseket.